

K Sveti Ani na Malo goro

V sredo 15. 11. 2023 se nas je z »zastojnskimi« karticami, z vlakom odpeljalo 21 pohodnikov na Kočevsko, točneje v Ribnico. Namenili smo se k Sveti Ani na Malo goro, ki stoji na višini 920 m nad morjem in je cerkev iz 16. stoletja. Pod njo je bilo v 15. stoletju kresišče kot del »ognjenega telefona«, ki je potekal od Vinice v Beli Krajini do Ljubljane in je obveščal o turških napadih.

Sveta Ana (hebrejsko Hannah – milost) je zavetnica (patrona) proti revščini, pa tudi proti nevihti. Ravno okrog Aninega praznika - 26. julija - so velike vročine in je mnogo neviht.

Vse polno ženskih imen je bilo v skupini: Marija (celo 3), Marjeta, Marjana, Milena, Milka, ampak samo ena Anica oz. Ana. Po uri hoje smo se ustavili in malo okrepili pri jamarskem domu. Ob domu se nahaja Francetova jama, ki je zaprta z železnimi rešetkami in si je nismo mogli ogledati. Nadaljevali smo po gozdni poti, ki se je mestoma »postavila pokonci« ter po dveh urah počasne hoje prišli do cerkvice in minuto oddaljenega planinskega doma, ki je bil zaprt. Počitek, malica, fotografiranje, klepet in občudovanje razgleda, so se prilegli do odhoda k bližnjim Stenam svete Ane.

Pred planinsko kočo

Foto: Ciril Doles

Spustili smo se v Ribnico, ki je po svetu znana predvsem zaradi večstoletne tradicije izdelovanja »suhe robe«. Mojstrovine rokodelstva v Ribnici segajo v 15. stoletje, ko so številne slabe letine, nenehni pritiski Turkov, kmečki upori ipd. prisilili takratnega avstrijskega cesarja Friderika III. v odločbo za izdajo t. i. krošnjarskega patenta.

Legendo o tem, kako je Ribnica dobila svoje ime, si preberite na Internetu, vsekakor pa je povezana z ribami. V spomin nanjo ima Ribnica še danes v svojem grbu ribo.

Ujeli smo vlak in se prijetno utrujeni vrnili domov.

Milojka Vitez